

har Sorø Academi i Alt at svare 14,350 Rb. Paa den anden Side har Seminariefonden og Seminarierne tvende Indtægtsposter (nemlig 4 og 5, see Anm. Side 50), tilsammen til Beløb af 10,415 Rb., som rettest bør indgaae i Statskassen, naar blot Forholdet ordnes saaledes, at Seminariefonden vedblivende faaer det samme Tilskud, nemlig af Sorø de 4,350 Rb., som bortfalde under Udg. 1, foruden de budgetterede 10,000 Rb. under Udg. 18, og af Statskassen Resten 6,065 Rb. I Følge heraf foreslaaes, at:

Udg. 1. udgaaer, og
Udg. 18 forhøies med 4,350 Rb.

14) Samme Sted Udg. 18. Den Sum af 2,500 Rb., som forrige Aar bevilgedes til et Underviisningskursus i Kjøbenhavn for fortrinlige Seminarister, er paa indværende Aars Budget forhøiet med 500 Rb., og der er endvidere i Skrivelse fra Ministeriet af 13de Decbr. forlangt et yderligere Tilskud af 1,800 Rb.; dette vil medføre, at Sorø Academies Bidrag til Seminariefonden og Seminarierne forhøies med 1,800 Rb., hvilket Udvalget saa meget mindre skal modsætte sig, som der fra Ministeriet foreligger en detailleret Beretning om Anvendelsen, der skjønnes at være hensigtsmæssig. Udvalget skal meddele Begyndelsen og Slutningen af denne Beretning.

„Ibet Ministeriet maa anmode Finantsudvalget at forhøie den for Uddannelse af fortrinlige Seminarister opførte Sum fra 3000 Rb. til 4800 Rb., skal man tillige tillade sig at ledsage denne Begjæring med nogle Oplysninger om hvad der hidtil er foretaget af Ministeriet for at opnaae det med Bevillingen for iaar tilsigtede Formaal. Ved at lægge Planen for det Underviisningskursus, der er at gienemgaae af Stipendiatarerne, har man maattet have for Die deels den Trang til visse Kundskaber og Færdigheder for de nærværende Kjøbstadslærere, som man maatte ønske afhjulpen, deels det Standpunkt, hvorpaa Stipendiatarerne stode, og de Anlæg, hvoraf de vare i Besiddelse. Disse Formaal kunde kun naaes ved ikke at vedtage en eensartet Underviisningsplan for alle Stipendiatarerne, men ved i visse Henseender at modificere den for den Enkelte.

Hvad Sprogkundskab angaaer, da have Stipendiatarerne i Reglen været indskrænkede til Kjendskab til Modersmaalet. Vel har der været meddeelt dem paa Seminarierne nogen Underviisning i Tydsk, men den har været af saa ringe Omfang, og da samme Sprog har været et frit Sprog, der ikke kom i Betragtning ved Bestemmelsen af Hovedkarakteren, er der blevet skænket det saa liden Opmærksomhed, at den i dette Sprog erhvervede Kundskab kun har ringe Betydning. Man har derfor anseet det for rettest i Reglen at indskrænke sig til at aabne dem Udgang til et dybere Kjendskab til Modersmaalet ved at lade dem gjøre sig bekendt med Elementerne af Islandsk og til at indrette et Kursus for dem i eet fremmed Sprog. Der kunde i sidste Henseende kun være Valget mellem Engelsk og Tydsk, og hvorvel det kunde være ikke lidet tvivlsomt, hvilket af disse to Sprog man i og for sig skulde give Fortrinet, saa har dog denne Tvivl maattet vige ved at see hen til den Trang til Lærere i Engelsk, som der har vist sig at være i mange Kjøbstæder, hvorimod det har været langt lettere at skaffe det fornødne Antal Lærere i Tydsk. Ibet saaledes alle Stipendiatarerne meddeles Underviisning i Engelsk, saa lader man kun dem deeltage i Underviisningen i Tydsk, der alt ere i Besiddelse af nogenlunde betydelige Forbundskaber i samme Sprog, hvilket for Tiden er Tilfældet med to. Da Banstuelighederne ved det svenske Sprog kunne overvindes ved en saare ringe Ueiflighed, saa er man tillige betænkt paa at lade dem faae en Snees Timers Underviisning deri, for at saaledes ogsaa denne Literatur i Fremtiden kan være dem gaaet. Der skal endnu kun tilføies den Bemærkning, at man ikke lader det mangle paa